

Діброва смутная вже листячко ронила

Олена Пчілка

Діброва смутная вже листячко ронила,
Додому у журбі клонилася чолом;
Зима, скрадаючись, повіяла крилом
І снігом — біллю білою — її покрила.

Дібровонька тоді, шумлячи, зголосила:
"О зимо! Не лякай безрадісним кінцем!
Не покривай мене холодним тим вінцем,
Нехай моя лишає ще краса і сила!

Най гордим поглядом іще я подивлюсь,
Нехай у світлі багрянця ще палає,
Най світлом сонячним востаннє я нап'юсь
І пташка хоть одна ще заспіває!"

І перший сніг на вітті розтопивсь,
Неначе слізьми гіркими поливсь...